

Gemeente Koggenland.

Afdeling Bouw en Milieu.

De heer P. Stam

De heer D. Reinders

Postbus 21

1633 ZG Avenhorn.

Obdam, 31 juli 2013.

Betreft: Polderweijde te Obdam fase 6, houtpelletkachels.

Geachte heer Stam,

The Lancet wordt wereldwijd erkend als het leidend onafhankelijk medisch tijdschrift.

Zij publiceerde op 10 juli 2013 een studie naar de invloed van fijnstof op kanker en hartfalen. Het onderzoek: in de EU, 12 jaar, tien landen, meer dan 300.000 personen. Voor Nederland namen de universiteit van Utrecht en het RIVM deel.

De publicatie haalde de (front)pagina's van de landelijke pers, onder andere Parool, Trouw, Telegraaf, Volkskrant. Begrijpelijk. Het bleek dat reeds een kleine (5%) extra hoeveelheid fijnstof, door "industry, traffic, domestic heating", met name de deeltjes van 2,5 micrometer en kleiner (PM_{2,5}), de oorzaak is van een forse (+18%) stijging in vermijdbare kanker en hartfalen. Bij meer verhoging werd tot een bijna verdubbeling vastgesteld.

Enige tijd geleden meldde ik u het onderzoek bij Schoorl (ECN, Kos, februari 2009). Er werd vastgesteld dat houtkachels in Schoorl, gedurende de meetperiode in de winter, de fractie PM_{2,5} met 30 tot 39% deed toenemen. De heer Kos vond het gegeven zo verontrustend dat hij de GGD's schriftelijk informeerde.

Tijdens de vergadering van 27 juni beantwoordde de heer Wijnker vragen over advertenties van houtkachels in het Koggenieuws. Hij voegde toe dat klachten van inwoners hem onbekend waren (onjuist) en dat het stoken van schoon droog hout duurzaam was (ook onjuist). Zijn mening: "Waarschijnlijk helemaal niks aan de hand."

Hoe anders is de werkelijkheid.

Beleid van regio Rivierenland voor het verbranden van resthout in de open lucht.

In werkingtreding 1-9-2007.

Hoofdstuk 3 MILIEU

Artikel 3.1 Inleiding

Zelfs bij een goed brandende stapel resthout, waarbij eigenlijk niets aan de hand lijkt, ontstaan schadelijke stoffen. Het hout, dat bestaat uit koolstofketens, wordt bij het verbranden omgezet in koolstofdioxide en water. Daar blijft het echter niet bij. Tijdens en na het verbrandingsproces ontstaan er ook stoffen die een schadelijk effect hebben op het milieu, de gezondheid van mensen en de kwaliteit van ecosystemen. Het gaat hierbij met name om stikstofdioxide, vluchtige organische stoffen, fijn stof, dioxine, ozon, peroxyacetylnitraten, koolmonoxide en polycyclische aromatische koolwaterstoffen. In de praktijk worden bij het aansteken en onderhouden van het vuur soms vloeibare stoffen gebruikt, zoals afgewerkte olie, benzine, petroleum en dergelijke. Als deze stoffen op de bodem komen, vormen ze een bedreiging voor de bodemkwaliteit. Ook komt het in de praktijk voor dat er bij het verbranden van resthout ander afval wordt toegevoegd. Hierdoor ontstaat een aanzienlijke toename van de emissie van schadelijke stoffen.

Artikel 3.2 Schadelijke stoffen

Bij het verbranden van resthout zijn er voornamelijk emissies van schadelijke stoffen naar de lucht en naar de bodem. Bij emissies naar de lucht gaat het vooral om stikstofdioxide, vluchtige organische stoffen, fijn stof, dioxine en koolmonoxide. Vervolgens kunnen door fotochemische omzettingen hoge concentraties peroxyacetylnitraten (PAN) en ozon ontstaan in de onderste lagen van de atmosfeer. Bij emissies naar de bodem gaat het vooral om verontreiniging met polycyclische aromatische koolwaterstoffen. Stikstofdioxide (NO_x)

Tijdens het verbrandingsproces ontstaat NO_x door oxidatie van organisch gebonden stikstof uit het resthout. Het is niet waarschijnlijk dat daarnaast ook rechtstreeks stikstof en zuurstof uit de omgevingslucht met elkaar reageren tot NO_x. De temperatuur van het vuur is hiervoor over het algemeen te laag.

Vluchtige organische stoffen (VOS)

De condities waaronder resthout in de open lucht wordt verbrand zijn niet optimaal. Als gevolg hiervan verloopt de verbranding van het resthout niet volledig. Het resultaat is een relatief hoge emissie van vluchtige organische stoffen.

Fijn stof (PM₁₀)

Bij het verbranden van resthout wordt fijn stof gevormd. Fijn stof is een verzamelnaam voor allerlei kleine deeltjes in de lucht. De kleinste deeltjes zijn het gevaarlijkst voor de gezondheid. Dat komt omdat ze diep ingeademd kunnen worden en zich verzamelen in de diepere luchtwegen. Daardoor ontstaan luchtwegaandoeningen of hart- en vaatziekten waardoor mensen eerder kunnen overlijden.

Dioxine

In 2002 is door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) een onderzoek uitgevoerd naar het verbranden van snoeihout in de open lucht. Uit het onderzoek blijkt dat bij het verbranden van schoon en droog snoeihout de Europese emissiegrenswaarde van dioxine voor verbrandingsinstallaties wordt overschreden. Bij nat hout liep de overschrijding zelfs op tot een factor dertig. Verder blijkt uit het onderzoek dat een geringe hoeveelheid huishoudelijke afval in het vuur een enorme verhoging van de dioxine-emissie veroorzaakt. Dioxines behoren tot de groep persistente organische pollutanten (POP's). POP's zijn giftig, slecht afbreekbare stoffen die over grote afstand kunnen worden verspreid. Dioxines stapelen zich op in organismen. Bij mensen kan dit effecten hebben op het immuunsysteem, de hormoonhuishouding, de voortplanting en de neurologische ontwikkeling.

Ozon (O₃)

Bij het verbranden van resthout komen stikstofoxiden en vluchtige organische stoffen vrij. Onder invloed van zonlicht reageren deze stoffen verder onder vorming van ozon. De concentraties van ozon zijn het hoogst in de zomer, en dan vooral aan het eind van de middag. Ozon kan leiden tot luchtwegklachten en longproblemen en heeft een schadelijk effect op gewassen en natuurlijke vegetatie.

Peroxyacetylnitrat (PAN)

Bij de fotochemische omzetting van stikstofoxiden en vluchtige organische stoffen worden naast ozon ook peroxyacetylnitraten (PAN) gevormd. Van PAN is bekend dat het in hogere concentraties soortgelijke effecten als ozon kan veroorzaken, zoals irritaties aan het ademhalingsstelsel en bladschade. Koolmonoxide (CO)

Bij onvolledige verbranding ontstaat koolmonoxide (CO). Koolmonoxide kan de zuurstofvoorziening in het lichaam negatief beïnvloeden en daardoor bij hoge concentraties een risico vormen voor mensen met hart- en vaatziekten.

Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's)

Tijdens de verbranding van resthout worden PAK's gevormd die op de bodem van de brandplaats achter blijven. Zoals alle koolwaterstoffen bestaan ze uit koolstof (C) en waterstof (H). PAK's zijn teerachtige stoffen die ontstaan bij onvolledige verbranding van koolstofhoudende stoffen zoals hout en bladeren. Er zijn honderden PAK's. De meeste PAK's zijn giftig en kankerverwekkend. PAK's worden in de natuur slechts langzaam afgebroken.

Echter, de kachelindustrie meldt breeduit hoe milieuvriendelijk hun kachels voor warmte en sfeer zorgen. Gecertificeerde kachels, CE-norm. Een norm die door een knap gestookte open haard al bijna benaderd wordt.

Hoe zij de uitstoot vaststellen? Manipulatie. Binnen voorgeschreven grenzen, wordt in het laboratorium, tijdens gecontroleerde optimale omstandigheden, brandstof-zuurstof-temperatuur enz., het/de van tevoren bepaalde meest gunstige deeltraject(en) gemeten. Er komt geen stoker aan te pas, want dat weten ze wel, die vervuilt te veel, ook hun resultaat. Dat deelresultaat wordt geëxtrapoleerd. Gewoon volksverlakkerij; alleen schoon in de folder.

Van u ontving ik, net na het begin van onze vakantie, een antwoord op mijn brief die u 20 mei 2013 ontving. We zijn recent terug. Mijn excuses voor de daardoor late reactie.

U meldt: "in de maand mei 2012 van Mulder Obdam uitsluitend een informatie verzoek ontvangen voor een dergelijk plan. Tot het indienen van een aanvraag omgeving vergunning is het nooit gekomen. Wij hebben daarom uw standpunt voor kennisgeving aangenomen."

Nu, in onze gemeente, alleen al het indienen van een informatieverzoek in 2012 tot gevolg heeft dat, zonder omgevingsvergunning, in een bestaande woonwijk, in 2013, 15 woningen met een houtkachel in worden aangeboden op de website van Broekman Makelaars in Alkmaar, in collegiale verkoop met Hoekstra en van Eck te Hoorn, heb ik enige vragen en verzoeken.

1. Waarom versmalt u de discussie tot een procedurekwestie, daar waar het ook houtrook en gezondheid betreft?
2. Ik verzoek u mij een kopie te sturen van de correspondentie/communicatie tussen Mulder en de gemeente inzake het genoemde informatieverzoek.
3. Mogelijk is door de gemeente wel of door de gemeente niet, of niet binnen een voorgeschreven termijn, gereageerd op het informatieverzoek van Mulder. Welke consequenties heeft dat voor de voortschrijding/realisatie van het door Mulder beoogde plan en welke rechten kunnen daaraan door Mulder, curator of doorstartend bedrijf worden ontleent?
4. Kan een plaatsvervangende/opvolgende ontwikkelaar/aannemer rechten ontlenen aan het door Mulder ingediende verzoek en/of uw reactie daarop?
5. Potentiële kopers stonden, brochure in de hand, naar de beoogde locatie te kijken. Zij informeerden bij ons; wij wonen op de hoek aangrenzend aan de uitbreiding. Meent u dat, bij mogelijk belangstelling door kopers en verkoop door de makelaars, een daarna in te dienen bezwaar tegen een aangevraagde omgevingsvergunning neutraal beoordeeld kan worden?
6. Ik protesteer tegen uw bereidheid om plannen van groot en algemeen belang zonder enige mogelijkheid van inzage, commentaar, inspraak vooraf, van een ruime startpositie te voorzien, dan wel die te gedogen.

Uw wethouder, de heer Wijnker, meldde in de raadsvergadering van 27 juni dat de kachels bovendien waren voorzien van een CE-norm. Dat is gedeeltelijk waar.

De norm, op basis van vrijwilligheid en nacontrole door de ondernemer zelf, geeft de bovengrens aan van de CO-uitstoot door gesloten kachels en inbouwhaarden. Dit om te voorkomen dat de stokers, ondanks hun immer verstandige stoken, door koolmonoxidevergiftiging voortijdig het leven laten.

Tevens moest, laboratoriumomstandigheden, een rendement van 50% worden gehaald. De norm, vanaf het begin werd er mee gesjoemeld, is in delen, per medio maart 2011 en 1-7-13, vervangen door een nieuwe: Regulation (EU) No. 305/2011.

Er staat ondermeer:

3. Hygiene, health and the environment

The construction works must be designed and built in such a way that they will, throughout their life cycle, not be a threat to the hygiene or health and safety of workers, occupants or neighbours, nor have an exceedingly high impact, over their entire life cycle, on the environmental quality or on the climate during their construction, use and demolition, in particular as a result of any of the following:

(a) the giving-off of toxic gas;

(b) the emissions of dangerous substances, volatile organic compounds (VOC), greenhouse gases or dangerous particles into indoor or outdoor air;

En daar had The Lancet het over.

In afwachting van uw reactie,

Hoogachtend,

N.J.A. Zijp.